

אש

אזן: אקדמיה סת

סוגי אש בפרשניתו הפר-
טית של קטינא הגייגלי

בשיכון שהנו, שיכון צבאי-קבע, מתגוררת משפחה אמיצה שבראשה עומד סרן בדימוס (היום מנהל מחלקת-החינוך בעיריה) ובקצה — בנם המסוכן — קטינא הגייגלי.

כשמנהל מחלקת-החינוך בעיריה היה עדיין סרן, הוא מילא את התפקיד הנאה של סמ"א בימ"ג (סגן מנהל אגף ביחידת מינוח) ודוקא על כך גאוותו, עד היום הזה.

את פירות הגאווה הזו אנו מוצאים בעולמו הנפשי והפיזי של הנצר הזריו של הממ"ח (מנהל מחלקת-החינוך) בעיריה. הממ"ח אינו חוסך ממרצו ומומנו על מנת להרביץ בקטין את תורת המינוח (גם מלשון הנחתה — לפי דעתו) בצורה המעוררת אהדה. קטינא מצדו אינו חוסך ממרצו, מומנו וממחשבתו היוצרת כדי להביא לידי ביטוי את פירושו הוא לי- תורת המינוח.

כשאתה פותח את מילון המינוח הצבאי, (שהי ממ"ח בהיותו סמ"א בימ"ג, הכתיב כמו פיו 27 ערכים ממנו, לפקידה הכתבנית באגף!), באות א' מודקרת לעיניך, העובדה שהמונח א' ש' פותח אפשרויות מינוח רבות. מסתבר שמה שמודקרת לעיניך, הודקרת גם לעיניו של קטינא הזומם.

הענין התחיל בכך, שיום אחד חזר קטינא מביה"ס בשעה 9.15 בבוקר כשפרצופו נבוך מעט — תוצאה ישירה של הצמח השמאלית השרופה של הילדה שיושבת לימינו. אבא התי- כונן בידיו המפויחות של קטינא ורטן בפסק- נות: „אש אגפית!“

קטינא קפץ על המציאה. הוא שקד על הפרק „אש“ במילון המינוח הצבאי (גאוות המשפחה) ומאז: זבענג בפרצוף — „אש ישירה“; נשר- פה גדר הבוסתן של השכנים — „אש המנעה“; דורך על כפות הרגלים של הכי יפה בכיתה — „אש גישוש“; וכך הלאה — „אש הטרדה“, „אש אלכסונית“, „אש שיתוק“, „אש הסתע“, רות. קטינא שש לספר לאבא בלשון המינוח הצבאית על התוצאות המפתיעות של פעולת- תיו המיליטריסטיות. הממ"ח מקשיב, מתפעל וקובע: „שמחת גיב"נ (גידול בנים)!“

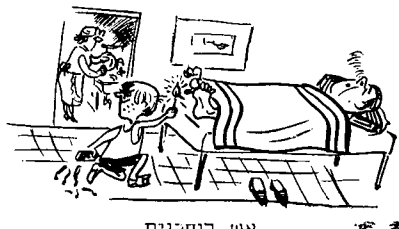
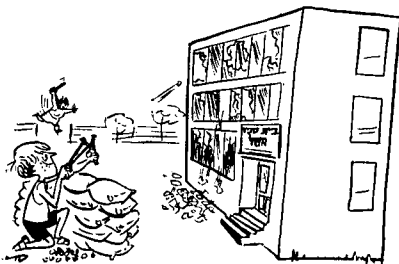

אש טובלנית

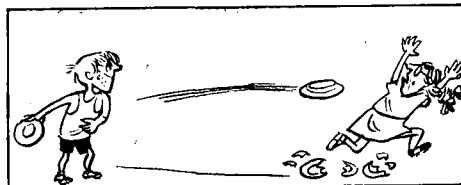
אש מרוכזת
ואש מהירה

אש הריסה

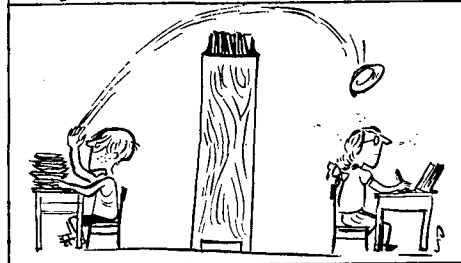

אש לוחכנית

אש שטוחת מסלול

אש תלולת מסלול

אש מעל הראש

